

ศึกษาการสร้างภาพถ่ายศิลปะแนวแฟนแทสติก

เรื่อง “วัดวิมาน”

TEMPLE IN FANTASTIC ART PHOTOGRAPHY

“WAT WI-MANN”

นายณัฐ จันทสิงห์

MR. NAT CHANTASINGH

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2542

เลขหม.....

เลขทะเบียน.....

38321

วัน, เดือน, ปี..... 2543

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการศึกษาการสร้างภาพถ่ายศิลปะแนวแฟนตาซิก
เรื่อง “วัดวิมาน”
TEMPLE IN FANTASTIC ART PHOTOGRAPHY
“WAT WI-MANN”

.....*Nat Chantasingh*.....วันที่.....*9-3-43*.....
(อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ กิตติ อมรพัฒนกุล)

.....*[Signature]*.....วันที่.....*๒๘ มี.ค. ๕๓*.....
(หัวหน้าภาควิชาศิลปะ : ผศ.จระพงษ์ ภูมิจิตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย)	โครงการศึกษาการสร้างภาพถ่ายศิลปะแนวแฟนแทสติก เรื่อง “วัดวิมาน”
(ภาษาอังกฤษ)	TEMPLE IN FANTASTIC ART PHOTOGRAPHY “WAT WI-MANN”
ชื่อ	นายณัฐ จันทสิงห์
สาขา	วิชาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การศึกษาโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ศึกษาแนวทางที่ถูกต้องสำหรับการถ่ายภาพ โดยใช้เทคนิคเรื่องเกรน (เม็คสี) การใช้ประกอบในการถ่ายภาพ เพื่อนำเสนอรูปแบบและแนวความคิดให้มีความน่าสนใจ

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า วิถีชีวิตของคนไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ศาสนาพุทธเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตตลอดมา วัดจึงเป็นศาสนสถานที่พุทธศาสนิกชนสร้างขึ้นมา เพื่อแสดงออกถึงความเคารพ ความศรัทธาที่มีต่อศาสนาพุทธ รูปแบบที่สร้างขึ้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่สามารถบ่งบอกหรือสะท้อนถึงจิตใจที่งดงามแก่คน เช่น รูปแบบสถาปัตยกรรมของศาสนาพุทธอย่างแท้จริงภายในวัดซึ่งเป็นสถานที่รวบรวมสิ่งก่อสร้างที่มีความวิจิตรบรรจงทั้งหลายเข้าไว้ด้วยกัน การที่จะถ่ายทอดภาพจิตรกรรม, ประติมากรรม, สถาปัตยกรรม ออกมาเป็นภาพถ่ายให้มีความเป็นแฟนตาซี คือ มีความรู้สึกเหมือนอยู่ในความฝัน หรือในวิมาน มีมนต์ขลัง ยิ่งใหญ่ อลังการ ร่วมกับเทคนิคจากเกรน (เม็คสี) ที่มีขนาดใหญ่ ให้ผสมผสานกันอย่างลงตัว

วิธีการค้นคว้า

1. ศึกษาแนวทางการถ่ายภาพด้านเทคนิคของเกรน (เม็คสี)
2. ศึกษาเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโครงการ
3. ศึกษาการใช้อุปกรณ์ชนิดต่างๆ ตลอดจนการจัดองค์ประกอบภาพ
4. ศึกษาปัญหา วิธีการ และข้อเสนอแนะในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลหลาย ๆ ท่าน ด้วยความกรุณาดูแลเอาใจใส่ ที่คอยให้คำปรึกษาและการปรับปรุง ตลอดจนความช่วยเหลือจากแรงกายแรงใจจากท่านเหล่านี้

ขอขอบคุณ อ.กิตติ อมรพัฒนกุล เป็นอย่างยิ่งที่คอยให้คำปรึกษาตลอดมา และอาจารย์ทุกคนในภาควิชาฯ

ขอบคุณน้องป๊อ น้องเกียบ น้องแดง น้องนัท น้องเมย์ น้องแอล น้องไอซ์ และเพื่อนก๊อซ ที่คอยช่วยเหลือ (นั่งปรับทุกข์กัน)

ขอบคุณที่สถาพร PHOTO CITY

ขอบคุณพี่สมเนตร พี่อากม Natural Art

ขอบคุณเพื่อนร่วมห้อง (408) หยุย เคย์

ขอบคุณสำหรับกำลังใจที่มีเสมอมา แจ้ม

ขอบคุณน้องสาวที่น่ารัก น้องตุน

และท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างให้กับลูกเสมอ

มา

ณัฐ จันทสิงห์

กุมภาพันธ์ 2543

คำนำ

ภาพถ่ายเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสื่อหรือถ่ายทอดความคิดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง การที่จะทำให้ภาพถ่ายมีความน่าสนใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

การทำศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ต้องการสื่อความหมายของวัดว่าเปรียบเสมือนนิมาน เป็นอีกโลกหนึ่งทั้งงดงาม มีความยิ่งใหญ่ ประกอบกับลักษณะเด่นของฟิล์มที่มีค่าความไวแสงสูง โดยการนำเสนอภาพที่มีความแตกต่างออกไป และแฝงไว้ด้วยความคิดทางมรดกวัฒนธรรม

ข้าพเจ้าหวังว่า ผลงานภาพถ่ายที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น คงเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในแง่ความคิด มุมมองหรือเทคนิคส่วนหนึ่งไม่มากนักน้อย สำหรับการพัฒนาขึ้นไปในอนาคต

ณัฐ จันทสิงห์

กุมภาพันธ์ 2543

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของ โครงการ	1
- วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1
- ขอบเขตของ โครงการ	1
- แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	1
2. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	3
- ข้อมูลเบื้องต้น	3
- การทดสอบฟิล์ม	14
- การพัฒนาของเกรน (เม็ดสี)	16
3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	18
- ลำดับขั้นตอนการเสนองาน	18
- แนวความคิดในการสร้างสรรค์งาน	18
- การพัฒนารูปแบบของงาน	18
- แบบร่างครั้งที่ 1	19
- วิเคราะห์แบบร่างครั้งที่ 1	21
- แบบร่างครั้งที่ 2	24
- วิเคราะห์แบบร่างครั้งที่ 2	24
- การปฏิบัติงาน	25

4. ผลสรุปและข้อเสนอแนะ	26
- ผลสรุปจากการปฏิบัติงาน	26
- สรุปปัญหาในการปฏิบัติงาน	26
- ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	27
- ข้อเสนอแนะ	32
บรรณานุกรม	33
ประวัติผู้เขียน	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ

เปรียบเทียบการใช้ฟิลเตอร์โพลาไรซ์	8
ผลทดสอบสีกับการวัดแสง	13
เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะระหว่างฟิล์มอินฟาเรดกับฟิล์มที่มีความไวแสงสูง	14
เปรียบเทียบผลทดสอบระหว่างฟิล์มเนกาทีฟกับฟิล์มสไลด์	15
ลักษณะเฉพาะของฟิล์ม PJ 800	16
ผลทดสอบสีของฟิล์ม PJ 800	16
เปรียบเทียบการ PUSH FILM	17
แบบร่างครั้งที่ 1	20
แบบร่างครั้งที่ 2	23
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันการถ่ายภาพมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทั้งรูปแบบความคิด ตลอดจนรูปแบบของเทคนิคใหม่ ทำให้รูปแบบการสร้างภาพถ่ายมีมากมายนับไม่ถ้วน การถ่ายภาพเกิดจากเม็ดเงินหลากหลายล้านเม็ดมารวมกัน หลังจากที่ผ่านกระบวนการสร้างภาพมาแล้ว ก็จะกลายเป็นภาพขึ้น ภาพถ่ายที่เห็นเม็ดเงินที่มีขนาดใหญ่ ก็เป็นอีกเทคนิคการสร้างภาพอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจไม่น้อย ประกอบกับการเลือกที่ถ่ายภาพวัด เพื่อให้สอดคล้องกับผลที่ได้จากเม็ดเงิน เพื่อสื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่อลังการ สีสันสดใส ฟ้าเหมือนเมฆหมอก คุงอยู่ในวิมานแห่งความฝัน ตลอดจนให้ผู้สนใจตระหนักถึงมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่ควรรักษาไว้ตลอดไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ใช้ภาพถ่ายเป็นสื่อในการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรม คือ วัดให้รู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ สง่างามตระการตา สีสันสดใส ด้วยเทคนิคของเกรน (เม็ดเงิน)
2. ศึกษาถึงปัญหา วิธีการและเทคนิคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนข้อมูลในการถ่ายภาพ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไปให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายขนาด 10" x 12" จำนวน 10 ชิ้น

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องเกรน (เม็ดเงิน) ที่รวบรวมในระหว่างการศึกษา
2. ทดสอบคุณลักษณะของฟิล์มเพื่อการใช้งาน
3. จัดหาสถานที่ที่จะต้องถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ศึกษาปัญหาแนวทางการแก้ไขที่ชัดเจน ตลอดจนการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าเพราะเป็นการถ่ายภาพนอกสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายลั่นชัตเตอร์

สายลั่นชัตเตอร์ใช้กันอยู่ 2 แบบ คือ แบบกลไกกับแบบไฟฟ้า และสายลั่นไฟฟ้าใช้กับกล้องออโตโฟกัส ทำงานได้นิ่มนวลดีมาก ขนาดสายมีความยาวโดยทั่วไปไม่ต่ำกว่าฟุตครึ่ง ส่วนสายลั่นกลไก ควรเลือกชนิดที่มีขนาดยาว เพราะจะทำให้ชัตเตอร์ จะทำให้กล้องสั่นสะเทือนน้อยที่สุด

ฟิลเตอร์

สำหรับภาพทิวทัศน์ ฟิลเตอร์บางชนิดจำเป็นมาก สำหรับทิวทัศน์ ฟิลเตอร์โพลาไรซ์ มี 2 แบบ คือ ลิเนียร์และเซอร์คิวลาร์ กล้องออโตโฟกัสจะใช้แบบเซอร์คิวลาร์ เพราะจะดีกับการทำงานของระบบออโตโฟกัสและระบบวัดแสง ประโยชน์ของมันมีหลายอย่าง เช่น ตัดแสงสะท้อนที่เกิดบนวัตถุผิวมันทุกอย่างที่ไม่ใช่โลหะ หรือที่เรียกกันว่าแสงแกร์ล (Glare) ทำให้ได้ภาพที่เป็นสีจืดจริงของวัตถุนั้นๆ เช่นใบไม้ จะเห็นผลชัดเจนในภาพที่ใช้และไม่ใช้ ประโยชน์ต่อมา ทำให้สีส้มของท้องฟ้าเข้ม เน้นเมฆสีขาวเด่นชัด ทิศตะวันออก-ตก ให้ผลน้อยมาก ทิศเหนือและทิศใต้ ภาพดวงอาทิตย์ขึ้นและตก ไม่จำเป็นต้องใช้ฟิลเตอร์ตัวนี้ นอกจากจะทำให้ความไวชัตเตอร์ต่ำลงไปอีกแล้ว ยังเกิดแสงแฟลร์มากขึ้น

ไม่ใช้ฟิลเตอร์

ใช้ฟิลเตอร์

ฟิลเตอร์ครึ่งซีก (Graduate) ฟิลเตอร์ชนิดนี้มีหลายสีจะไล่โทนสีเข้มลงมาถึงใส ที่มีประโยชน์กับภาพทิวทัศน์ ควรเลือกใช้ที่เป็นสีเทา ประโยชน์ของฟิลเตอร์ตัวนี้ใช้ลดค่าความสว่างของท้องฟ้าหรือลดความเปรียบต่างของภาพนั่นเอง ทำให้ได้รายละเอียดในส่วนที่อยู่ในเงาร่มได้ดีขึ้น บางครั้งอาจใช้ฟิลเตอร์ครึ่งซีกสีม่วงหรือสีฟ้า ทำให้ได้ภาพที่มีสีส้มและบรรยากาศแปลกตา

ฟิลเตอร์สีอุ่น (Warm tone) มีประโยชน์ในการแก้สี การบันทึกภาพบางครั้ง โดยเฉพาะในช่วงเวลาเช้าหรือวันที่ไม่มีแดด ภาพมักจะอมสีฟ้ามากกว่าปกติ ฟิลเตอร์สีอุ่นช่วยให้ภาพมีสีส้มที่สดชื่น และได้สีเขียวของต้นไม้ที่ดูเป็นธรรมชาติมากขึ้น

องค์ประกอบภาพ

การถ่ายภาพทิวทัศน์ เป็นเรื่องยากที่นักถ่ายภาพจะมีสไตล์ที่เป็นของตัวเอง แม้ว่าปัจจุบันจะมีนักถ่ายภาพหลาย ๆ คนที่พยายามบันทึกทิวทัศน์ที่เป็นรูปแบบของตัวเอง เช่น วางจุดสนใจของภาพไว้บริเวณขอบภาพ หรือบริเวณกลางภาพ ซึ่งเป็นการออกนอกกฎเกณฑ์พื้นฐานการวางองค์ประกอบ คือ จุดตัดเก้าช่องและกฎสามส่วน เส้นโค้งรูปตัว S และความสมดุลของภาพด้วยน้ำหนัก

การสร้างความชัดลึก

การจะให้ภาพถ่ายมีความชัดลึกสูง จำเป็นต้องใช้ขนาดช่องรับแสงเล็กถึงเล็กมาก คือตั้งแต่ $f/11$ ขึ้นไป เลนส์ถ่ายภาพบางตัวทำได้เล็กสุดถึง $f/32$ ซึ่งเล็กมาก ความชัดลึกของภาพหมายถึงความคมชัดของวัตถุที่อยู่ใกล้จนถึงวัตถุที่อยู่ในระยะไกล ซึ่งแตกต่างไปจากคำว่าความคมชัดของภาพโดยทั่วไป ซึ่งอาจจะหมายถึงความคมเฉพาะที่วัตถุอันเป็นจุดโฟกัสเพียงอย่างเดียวก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อบันทึกภาพทิวทัศน์หรือภาพที่ต้องการความชัดลึกสูง ๆ จึงพยายามใช้ช่องรับแสงเล็กมา ๆ แต่ในทางเทคนิคพบว่า การใช้ช่องรับแสงเล็กมากแม้ว่าจะได้ความชัดลึกสูงตามต้องการก็จริง แต่ก็ทำให้ความคมชัดโดยทั่วไปของภาพลดลง จึงนำวิธีการอย่างหนึ่งมาใช้เพื่อเพิ่มความชัดลึกให้กับภาพถ่าย โดยไม่จำเป็นต้องใช้ช่องรับแสงเล็กที่สุดของเลนส์ และเรียกวิธีการของเทคนิคนี้ว่า Hyperfocal Distance (ระยะชัดลึกสุดพิสัย) ซึ่งคำนวณมาจาก ทางยาวโฟกัสเลนส์ ขนาดช่องรับแสง และ Circle of confusion ทำให้เราทราบว่า เลนส์แต่ละทางยาวโฟกัส และแต่ละขนาดช่องรับแสงมีความชัดลึกเป็นระยะทางเท่าใด ในต่างประเทศจึงได้ใช้คอมพิวเตอร์คำนวณความชัดลึกของเลนส์ทุกขนาด และทุกช่องรับแสงเป็นตาราง เพื่อให้เกิดความสะดวกกับนักถ่ายภาพที่ต้องการทราบหรือการนำมาใช้งาน เลนส์ 28 มม. ตัวเลข Hyper ที่แสดงนี้ คือตัวเลขแสดงระยะทางระหว่างกล้อง กับระยะที่ใกล้ที่สุด เมื่อโฟกัสเลนส์ไปตำแหน่งไกลสุด

ขนาดช่องรับแสง	2.8	4	5.6	8	11	16	22
Hyperfocal distance – M 11.2	7.8	5.6	3.9	2.9	2.0	1.4	

จากตัวเลขทั้งสองแถว เราจะเห็นความชัดลึกที่แท้จริงของเลนส์มุมกว้างขนาด 28 มม. ความชัดลึกที่แท้จริงของเลนส์มุมกว้างขนาด 8 มม. ตัวเลขแถวล่างมีระยะทางเป็นเมตร จากตารางนี้ จะเห็นว่า เมื่อปรับโฟกัสเลนส์ไปที่ระยะไกลสุด และปรับขนาดช่องรับแสงอยู่ เอฟ /8 ระยะชัดลึกไกลสุดจะเริ่มที่ระยะทาง 3.9 เมตร จนถึงระยะไกลสุด (Infinity) ระยะชัดลึกจะลดลงเมื่อใช้ช่องรับแสงกว้าง และจะเพิ่มขึ้นเมื่อใช้ช่องรับแสงเล็ก

ส่วนหนึ่งของการใช้ระยะชัดลึกพิสัย คือ การเลือกระยะโฟกัสที่เป็นประโยชน์ ระยะชัดลึกที่เกิดขึ้นจะมีอัตราส่วนไม่เท่ากันจากจุดโฟกัสของเลนส์ ระยะทางของระยะชัดลึกด้านหน้าจากจุดโฟกัสจะเป็น 1/3 ของระยะชัดลึก ทั้งหมดของเลนส์ เพื่อให้เห็นได้ชัดเจน สมมุติว่า ระยะทางความชัดลึกที่ต้องการให้เกิดในภาพตั้งแต่ 1 เมตร ไปจนถึง 15 เมตร และที่เอฟ /5.6 นี้ ระยะชัดลึกของเลนส์ที่เกิดขึ้นในเอฟนี้จะมีระยะทาง 15 เมตร ถ้าโฟกัสเลนส์ไปที่ระยะ 10 เมตร ระยะชัดลึกที่คุณได้จะเริ่มตั้งแต่ 5 เมตร ถึง 20 เมตร เท่ากับว่าคุณได้ระยะชัดลึกเกินความต้องการที่ระยะ 20 เมตร แต่เสียระยะชัดลึกทางด้านหน้าไป เพื่อให้ได้ความชัดลึกที่คุณต้องการ คุณต้องโฟกัสที่ระยะ 5 เมตร จะทำให้ได้ระยะชัดลึกตั้งแต่ 1-15 เมตร หรือต้องโฟกัสไปที่ระยะ 1/3 ของระยะทางทั้งหมด

จะเห็นว่า เราสามารถคุมความชัดลึกของภาพได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเลือกใช้เอฟเล็กมาก ซึ่งทำให้ความไวชัตเตอร์ต้องต่ำลงไปโดยไม่จำเป็น เพียงแต่ใช้การโฟกัสภาพให้เป็นประโยชน์เท่านั้น

ค่ากลางที่นำไปใช้ได้เลยกับเลนส์ตั้งแต่ 50 มม. ลงมา โดยโฟกัสที่ระยะทาง 7 เมตร ขนาดช่องรับแสงที่เอฟ /8 จะได้ระยะชัดลึกตั้งแต่ 4.5 เมตร ถึง 16 เมตร โดยค่ากลางที่แสดงไว้นี้ ถ้าใช้เลนส์ทางยาวโฟกัสสั้นกว่านี้ เช่น 35 มม. ระยะชัดลึกจะเพิ่มขึ้นอีก หรือถ้าใช้ขนาดช่องรับแสงเล็กกว่า เอฟ/8 ระยะชัดลึกก็จะเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ระยะโฟกัสของเลนส์มุมกว้างที่เกิน 16 เมตรขึ้นไปจะใกล้เคียงกับระยะอินฟินิตี้ของเลนส์

สร้างความรู้ลึกในด้านระยะทาง

เรารู้จักกฎ 3 ก คือ ใกล้ กลาง ไกล ภาพถ่ายโดยทั่วไปจะมีระยะกลางและระยะไกลอยู่แล้ว ในการถ่ายภาพทิวทัศน์ เราจึงจำเป็นต้องหาวัตถุที่แสดงระยะใกล้ของภาพ ฉากหน้าของภาพทิวทัศน์จึงมีความสำคัญ แม้ว่าจะไม่ใช่จุดเด่นของภาพ แต่เป็นส่วนช่วยเสริมภาพทิวทัศน์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การสร้างความรู้สึทางด้านมิติให้กับภาพ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ลักษณะของเพอร์สเปคทีฟ โดยอัตโนมัติ ซึ่งทำให้เราสามารถปรังแต่ง เพิ่มเติม หรือตัดทอน ด้วยทางยาวโฟกัสของเลนส์ ด้วยมุมมอง และตำแหน่งของกล้อง ทำการเพิ่มลักษณะดวงตาของระยะทางในภาพได้ ทำให้เราต้องเข้าไปใกล้วัตถุที่เป็นฉากหน้ามากขึ้น ซึ่งมักจะอยู่ในตำแหน่งด้านล่างของภาพเป็นส่วนใหญ่

มิติที่เกิดจากโทนและสีส้ม

นอกจากวัตถุที่ใช้เป็นตัวสร้างมิติในด้านระยะทางแล้ว สีส้มของวัตถุเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยสร้างความใกล้เคียงของภาพได้ ภาพทิวทัศน์เป็นจำนวนมากจะเห็นว่า วัตถุที่อยู่ใกล้มักจะมีโทนสีเข้มกว่า วัตถุที่อยู่ในระยะไกลออกไป ก็จะค่อย ๆ จางลงตามระยะทางของภาพ

ภาพทิวทัศน์ที่ดี จะต้องมีสิ่งประกอบอื่น ๆ ด้วย เช่น รูปทรงของวัตถุ แสง สี สันบรรยากาศของภาพ และมุมมอง ความสำคัญอีกส่วนหนึ่งของภาพทิวทัศน์ คือ สีส้ม เพราะจะเป็นปัจจัยที่แสดงบรรยากาศและอารมณ์ของภาพถ่าย และทำให้เกิดความสะดุดตา

สี บรรยากาศของภาพ

เราแบ่งโทนสีได้เป็น 2 แบบ คือ โทนมืดและโทนสว่าง โทนมืดเช่น สีแดง สีส้ม สีเทา ให้ความรู้สึทางด้านอบอุ่น ตื่นเต้น โทนมืดเช่น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว ให้ความรู้สึที่สงบและเยือกเย็น ในภาพถ่ายสามารถใช้สีต่าง ๆ เหล่านี้สร้างบรรยากาศได้มากมาย สีต่างๆ เหล่านี้มีอยู่ในธรรมชาติรอบ ๆ ตัว เราเป็นผู้คัดเลือก นั้น และตัดทอน เพื่อให้มีความเหมาะสม อาจใช้ในลักษณะเป็นโทนเดียวกัน หรืออาจเป็นสีตัดกัน เพราะฉะนั้นสีส้มของภาพที่มันที่ก็อาจเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ซึ่งสภาพแสงในแต่ละช่วงเวลาของวันจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

สีกับการวัดแสง

เราจะใช้กระดาดยิปสเตอร์ แดง - เขียว - เทลิ่ง - น้ำเงิน มาเป็นตัวช่วยในการทดสอบ ใช้กล้อง SLR (single lens Reflex) ขนาด 35 mm. ชนิดมีระบบเครื่องวัดแสงระบบเฉพาะจุด และระบบวัดแสงเฉลี่ยใช้แสงธรรมชาติ เวลาถ่ายประมาณ 11.00 กลางแจ้ง

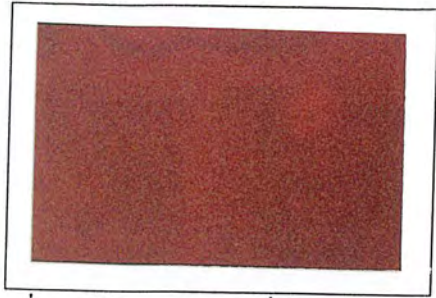
การทดสอบ

วิธีทดสอบแบบง่าย ๆ คือ ให้นำกระดาษสีที่จะทำการทดสอบ (เป็นกระดาษที่มีการสะท้อนแสงน้อยที่สุด) มาวางในแนวเดียวกับกระดาษ Gray Card ในสถานที่ ๆ มีแสงส่องสม่ำเสมอ วิธีทดสอบดังนี้

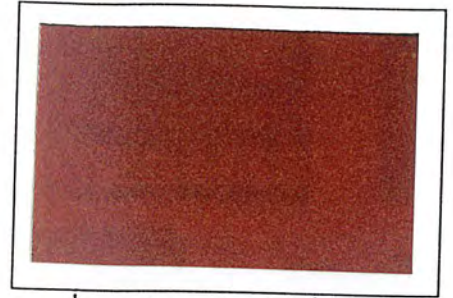
1. วัดแสงที่กระดาษ Gray Card ก่อนว่าได้ค่าวัดแสงเท่าใด แล้วใช้ค่า f, stop และ Shutter Speed เดียวกันถ่ายภาพ

2. วัดแสงที่กระดาษสีแผ่นเดิมโดยตรงและถ่ายตามค่าวัดแสงที่วัดได้ เมื่อฟิล์มไปล้างออกมาดูปรากฏว่าสีที่เข้ม เช่น แสดง น้ำเงิน เขียว ภาพออกมาได้สีถูกต้องไม่แตกต่างกับกระดาษสีต้นฉบับมากนัก เมื่อมาดูสีเหลือง ซึ่งเป็นโทนสีค่อนข้างจะอ่อน ปรากฏว่า เฟรมที่ถ่ายโดยวัดแสงจาก Gray Card สีตรงกับกระดาษสีต้นฉบับ แต่เมื่อมาดูอีกเฟรมที่วัดแสงจากกระดาษสีโดยตรง สีผิดเพี้ยนไปจากกระดาษสีต้นฉบับมาก จะได้ภาพที่ออกมา Under ถ้าจะให้สีตรงถูกต้อง จะต้องชดเชยแสง 1 หรือ 2 stop แล้วแต่สีนั้นจะอ่อนมากน้อย

ดังนั้น เมื่อเราจะถ่ายภาพใด ๆ การวัดแสง ควรจะวัดบริเวณที่เราต้องการให้ใกล้ ๆ บางครั้งอาจจะต้องซูมภาพเข้าไปวัด เช่น การถ่ายภาพพระพุทธรูป ก็ควรซูมไปวัดแสงที่บริเวณตัวองค์พระพุทธรูป แล้วค่อยถอดกลับจ็อดจ็ประกอบใหม่ เพื่อความถูกต้องของแสงและสี

ภาพที่ 1 : สีแดง วัดแสงที่ Gray Card
f.8 1/30 วินาที

ภาพที่ 2 : สีแดง วัดแสงที่กระดาษสี
โดยตรง ได้ f.8 1/30 วินาที

ภาพที่ 1 : สีน้ำเงิน วัดแสงที่ Gray Card
ได้ f.8 1/30 วินาที

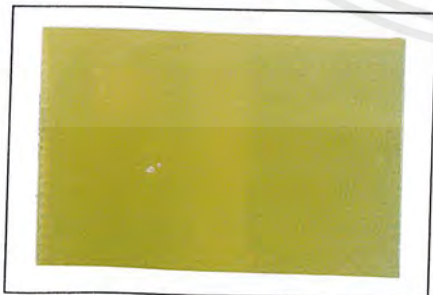
ภาพที่ 2 : สีน้ำเงินวัดแสงที่กระดาษสี
โดยตรง ได้ f.8 1/30 วินาที

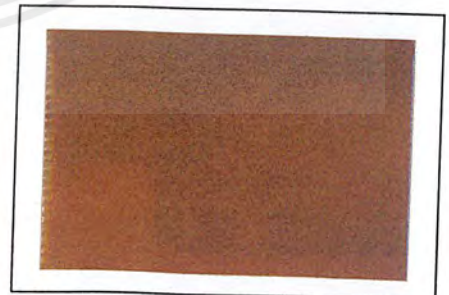
ภาพที่ 1 : สีเขียว วัดแสงที่ Gray Card
ได้ f.8 1/30 วินาที

ภาพที่ 2 : สีเขียว วัดแสงที่กระดาษสี
โดยตรง ได้ f.8 1/30 วินาที

ภาพที่ 1 : สีเหลืองวัดแสงที่ Gray Card
f.8 1/30 วินาที

ภาพที่ 1 : สีเหลืองวัดแสงที่กระดาษสี
โดยตรง ได้ f.8 1/125วินาที

การทดสอบฟิล์มที่มีลักษณะเกรน (เม็ดสี) ขนาดใหญ่

ฟิล์มที่มีลักษณะของเกรน (เม็ดสี) ที่มีขนาดให้มีด้วยกัน 2 ชนิด คือ

1. ฟิล์มอินฟารด
2. ฟิล์มที่มีความไวแสงสูง (ISO 800)

ฟิล์มอินฟารด

ฟิล์มที่มีความไวแสงสูง (ISO 800)

ฟิล์มอินฟารด เป็นฟิล์มที่รับแสงที่มีความถี่คลื่นที่มากกว่าแสงสีแดงซึ่งเป็นคลื่นความร้อน เป็นความถี่คลื่นที่สูงที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้

ลักษณะของฟิล์มอินฟารด จะมีความฟุ้งของภาพมากกว่าปกติของฟิล์มทั่วไป จะมีเม็ดเกรนขนาดใหญ่ที่ชัดเจนมาก เมื่อมีการขยายภาพขึ้น จะพบว่าเม็ดเกรนยังคงรักษาคุณภาพในระดับหนึ่ง ผลจากการถ่ายภาพด้วยฟิล์มอินฟารด จะพบว่าห้องฟ้าจะเข้มกว่าปกติมาก บางครั้งอาจกลายเป็นสีดำ ดันไม้บริเวณใบจากสีเขียวก็จะกลายเป็นสีขาว แสงที่กระทบบริเวณที่เป็นบริเวณสีขาวให้ความฟุ้งมากกว่าบริเวณที่ไม่ถูกแสง จึงทำให้ภาพที่เกิด

จากฟิล์มอินฟารด สร้างความแปลกตาให้แก่ผู้พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง

ฟิล์มที่มีความไวแสงสูง (ISO 800) เป็นฟิล์มที่ความสามารถในการรับแสงที่มีน้อยมาก ผลดีของฟิล์มชนิดนี้ คือ สามารถถ่ายภาพในสภาพแสงที่ต่ำได้ แต่ก็ทำให้เกรน (เม็ดสี) ที่มีขนาดใหญ่ ฟิล์มที่มี

ความไวแสงสูง ยกตัวอย่างเช่น ISO 400, 800, 1,600, 3,200 ฯลฯ แต่ในการทดสอบครั้งนี้ ใช้ฟิล์มที่มีความไวแสง 800 ลักษณะของฟิล์มชนิดนี้ คือ การมีเม็ดเกรนที่มีขนาดใหญ่ ยิ่งมีความไวแสงสูงเท่าใด ก็จะมีขนาดเกรนใหญ่ขึ้นตามไปเช่นกัน ผลที่ได้จากภาพจะทำให้ภาพมีส่วนต่างระหว่างขาวและดำน้อยลง หรือเรียกว่า มี Contrast น้อยลง ทั้งนี้ก็เพราะเกิดจาก เม็ดสีหลาย ๆ ล้านเม็ดถูกขยายออกมาจากที่เคยอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น พอถูกขยายก็จะทำให้เม็ดสีต่าง ๆ มีลักษณะใหญ่ขึ้น ทำให้เม็ดสีนั้น ๆ เห็นสีแต่ละสีชัดเจนยิ่งขึ้น นั่น

เป็นเหตุผลว่าทำไมจึงทำให้ภาพมี Contrast น้อยลงนั่นเอง

การเลือกฟิล์ม

การทำงานในครั้งนี้ ฟิล์มเนกาตีฟจะถูกเลือกมาใช้งานด้วยเหตุผลที่ว่า ฟิล์ม เนกาตีฟจะถูกถ่ายทอในด้านของสีกันในทางเดียวกันก็จะให้เม็ดเกรนที่มีขนาดใหญ่พร้อมกันไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง คือ วัดที่มีความงดงามตระการตา สีสดใสไปพร้อม ๆ กับเกรนที่มีขนาดใหญ่ด้วย

ฟิล์มเนกาตีฟ

ฟิล์มสไลด์

เหตุใดจึงไม่เลือกฟิล์มสไลด์มาทำงาน ก็เพราะว่า ฟิล์มสไลด์ให้เม็ดเกรนที่หยาบน้อยกว่า (ในค่าความไวแสงเท่ากัน) ฟิล์มสไลด์อาจจะดูมีสีสว่างกว่าเล็กน้อย

การพัฒนาของเกรน (เม็ดสี)

ในท้องตลาดฟิล์มที่มีความไวแสงสูงมีอยู่หลายขนาด มีตั้งแต่ ISO 400, ISO 800, ISO 1600, ISO 3,200

แต่ในการทำงานครั้งนี้ ฟิล์มที่ถูกเลือกมาใช้งาน คือ ฟิล์ม KODAK PJ 800 (เป็นฟิล์มเนกาทีฟ) ที่มีความไวแสงมากที่สุดที่มีจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดทั่ว ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการทำงานฟิล์ม PJ 800 จึงเหมาะสมที่จะนำมาทดสอบในครั้งนี้

ลักษณะเฉพาะของฟิล์ม PJ 800 คือ มีเม็ดเกรนที่ยังไม่ มีขนาดใหญ่เท่าใดนัก เมื่อเทียบกับฟิล์มที่มี ISO 400 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าฟิล์ม PJ 800 เป็นฟิล์มโปรเฟสชันนอล เมื่อเทียบกับฟิล์มที่มีขายอยู่ตามท้องตลาดที่มีขนาด ISO 400 แล้ว จึงไม่ต่างกันมากเท่าใดนัก

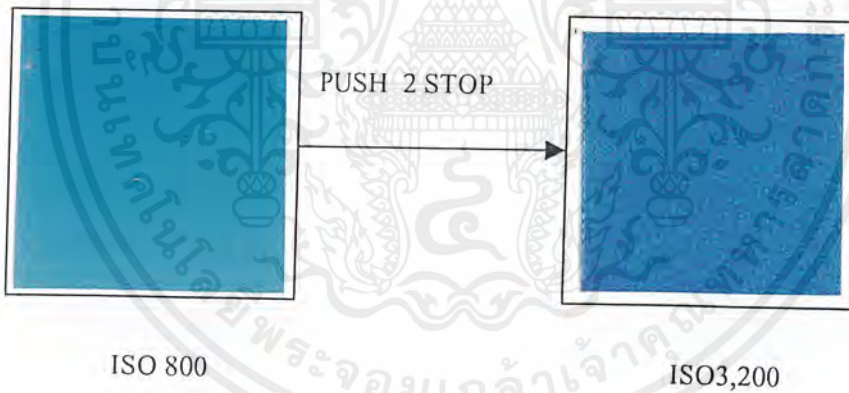
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำฟิล์ม PJ 800 มาทดสอบสีปรากฏว่า ยังคงให้สีตันที่อึมครึมอยู่ แต่เมื่อมาดูสีค่ากลับพบว่า สีค่าจะไม่ดำสนิท จะเห็นเป็นเม็ดสีสีต่าง ๆ รวมตัวกันอยู่ในสีดำ นั่นเป็นเพราะว่าเม็ดสีได้ถูกขยายขึ้นแล้ว

ในขณะที่ฟิล์ม PJ 800 เริ่มจะให้เม็ดเกรนที่มีขนาดใหญ่ขึ้นแล้ว แต่ยังเป็นขนาดเกรนที่ยังไม่ต้องการ ดังนั้นจึงต้องทำการทำให้เม็ดเกรนมีขนาดใหญ่ขึ้นอีก โดยใช้ฟิล์มที่มีขนาด ISO เท่าเดิม คือ 800

วิธีการทำก็คือ การ PUSH ฟิล์ม หมายถึง การถ่ายภาพให้ under แต่เราดันน้ำยาให้นานขึ้น เพื่อให้ฟิล์มกลับมาอยู่ในสภาพที่ได้รับแสงอย่างถูกต้อง

ยกตัวอย่างเช่น ตอนนี้เราใช้ฟิล์ม ISO 800 เวลาถ่ายให้ตั้งค่า ISO ที่ 3200 (ฟิล์มเนกาทีฟมีส่วนต่างในการรับแสงของฟิล์มประมาณ 5 stop) เมื่อตั้งค่าเสร็จแล้วก็ถ่ายได้เลย เมื่อถ่ายเสร็จฟิล์มที่ถ่ายแล้วจะ Under อยู่ 2 stop ดังนั้นเวลาล้างฟิล์มเราก็ต้องล้างฟิล์มให้นานขึ้น เพื่อให้ฟิล์มกลับมาอยู่ในสภาพที่ได้รับแสงที่ถูกต้อง นั่นคือการล้างโดยการ PUSH 2 Stop (+2 Stop)

ผลที่ได้จากการ PUSH ฟิล์มทำให้เม็ดเกรนของภาพมีขนาดใหญ่ขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ผลที่ได้อีกก็คือ ความอึมครึมของสีจะลดน้อยลง และ Contrast ก็จะมีน้อยลงไปอีก แต่ก็เป็นปกติสำหรับฟิล์มลักษณะนี้

ผลที่ได้จากการ PUSH ฟิล์มในครั้งนี้ จะถูกนำไปเป็นเทคนิคในการถ่ายภาพในหัวข้อเรื่อง “วัดวิมาน” ทั้งนี้ด้วยเหตุที่เกิดจากผลที่ได้รับจากการทดสอบในขั้นนี้ ถือว่าอยู่ในขั้นที่น่าพอใจ

บทที่ 3 ขั้นตอนในการทำงาน

ขั้นที่ 1

- เสนอโครงการกับอาจารย์ที่ปรึกษา
- รวบรวมข้อมูล
- สรุปข้อมูล แนวคิด

ขั้นที่ 2

- เสนอขั้นตอน, เทคนิคที่ใช้ในการถ่ายภาพ
- นำเสนอผลงานบางส่วน, เอกสารบางส่วน

ขั้นที่ 3

- เสนอผลงาน จริง พร้อมทั้งข้อเขียนในส่วนของวิชาการ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์งาน

เป็นมุมมองที่แสดงถึงความงดงามตระการตา ความยิ่งใหญ่อลังการของวัด คุ้นแล้วให้เหมือนอยู่ในวิมานหรือเหมือนอยู่อีกโลกหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรมของวัดไทยอย่างชัดเจน โดยใช้ผลทางด้านเทคนิค คือ เกรน (เม็คสี) ควบคู่กันไป

การพัฒนารูปแบบของงาน

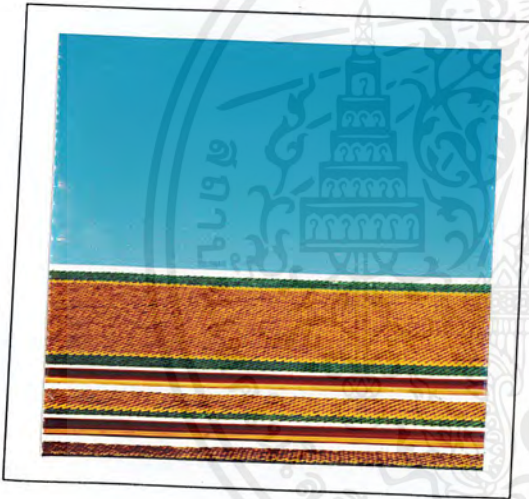
ก่อนที่จะสรุปแนวทางในการทำงานเป็นผลงานชุดนี้ การเสนอผลงานได้ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่ 1

- ต้องการให้แสดงถึงความเป็นสัญลักษณ์ของวัด โดยการใช้เพียงบางส่วนหนึ่งของวัด เช่น ขอบโบสถ์ ขอบเจดีย์, หน้าจั่ว, ขอบหน้าต่าง, ประตู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 20
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์แบบร่างครั้งที่ 1

- ไม่ได้สื่อความหมายถึงวัดในทางที่ชัดเจน
- มุมมองแคบเกินไป พบเห็นได้ทั่วไป
- เลือกฟิล์มยังไม่ได้น่าสนใจ
- สีสั้นดูฉลาด สด แต่ไม่เข้ากับมุมมอง
- ให้ความสำคัญกับสถาปัตยกรรมน้อยเกินไป

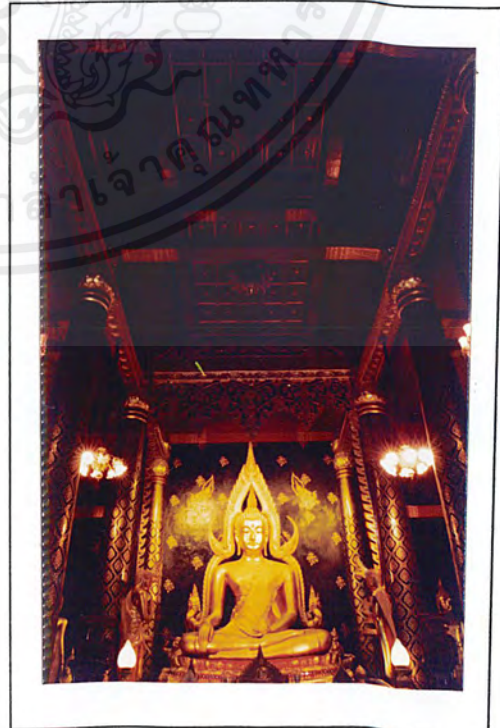
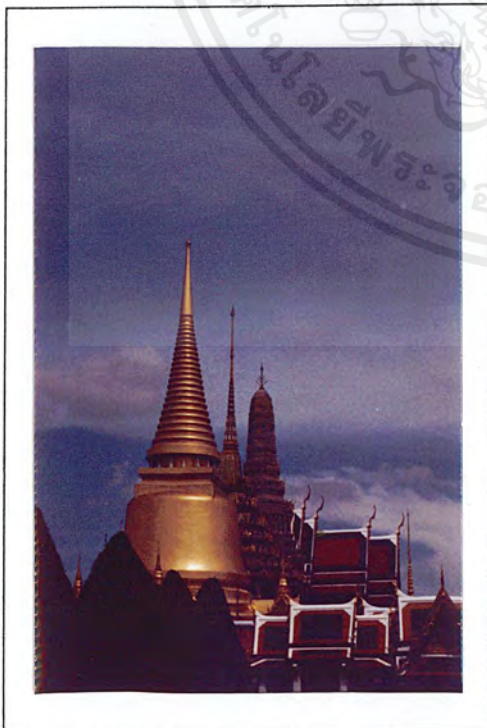

แบบร่างครั้งที่ 2

- ต้องการให้ภาพมีมุมมองที่ใหญ่ขึ้น
- ต้องการให้เห็นเกรนของภาพ
- ต้องการให้ภาพมีสีส้มมากขึ้น โดยอาศัยทั้งแสงจากธรรมชาติและแสงประดิษฐ์
- แสดงถึงความตื่นตาตื่นใจของวัด

แบบร่างครั้งนี้เริ่มมีแนวทางที่จะเลือกใช้ฟิล์มแล้วว่าจะเลือกฟิล์มชนิดใดให้เหมาะสมกับงานและแนวคิด

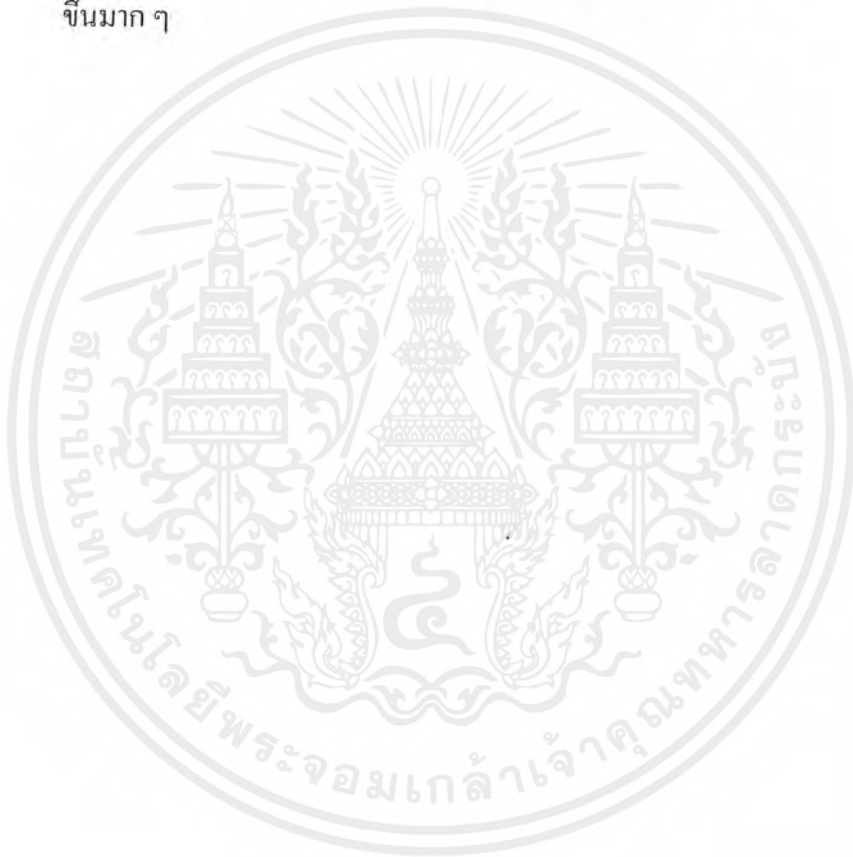

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์แบบร่างครั้งที่ 2

- มุมมองยังไม่น่าสนใจเท่าที่ควร
- फिल्मที่ใช้อาจจะให้มีขนาดเกรนใหญ่กว่านี้ก็ได้
- ไม่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ ความงดงามเหมือนฝันเท่าใดนัก
- ไม่แสดงออกถึงความสำคัญกับส่วนใดส่วนหนึ่ง ความน่าสนใจกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ
- สามารถเลือกมุมใหม่ให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น มุมที่ต่ำมาก ๆ หรือว่า มุมที่เงยขึ้นมาก ๆ

การปฏิบัติงาน

1. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นในการทำงาน
2. สร้างมาตรฐานให้กับงานให้มีแนวทางเดียวกัน
3. จัดหาข้อมูลเกี่ยวกับวัดนั้น ๆ
4. ควบคุมโทนภาพตลอดจนเม็ดเกรนให้มีขนาดเดียวกันหรือไม่ต่างกันมาก
5. ทดสอบฟิล์มจนได้หลักการที่ชัดเจนแน่นอน
6. เริ่มทำงาน

สำหรับการทำงาน การถ่ายภาพครั้งนี้ประกอบวัดต่าง ๆ ดังนี้

- วัดพระแก้ว (กรุงเทพฯ)
- วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (พิษณุโลก)
- วัดเชตุพนวิมลมังคลาราม (กรุงเทพฯ)
- วัดพระธาตุคอกสุเทพ (เชียงใหม่)
- วัดมหาธาตุ (สุโขทัย)
- วัดพระศรีสรรเพชญ์ (อยุธยา)
- วัดสระศรี (สุโขทัย)
- วัดพนัญเชิง (อยุธยา)
- วัดเทพศิลา (กรุงเทพฯ)
- วัดเบญจมบพิตร ฯ (กรุงเทพฯ)

บทที่ 4

ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

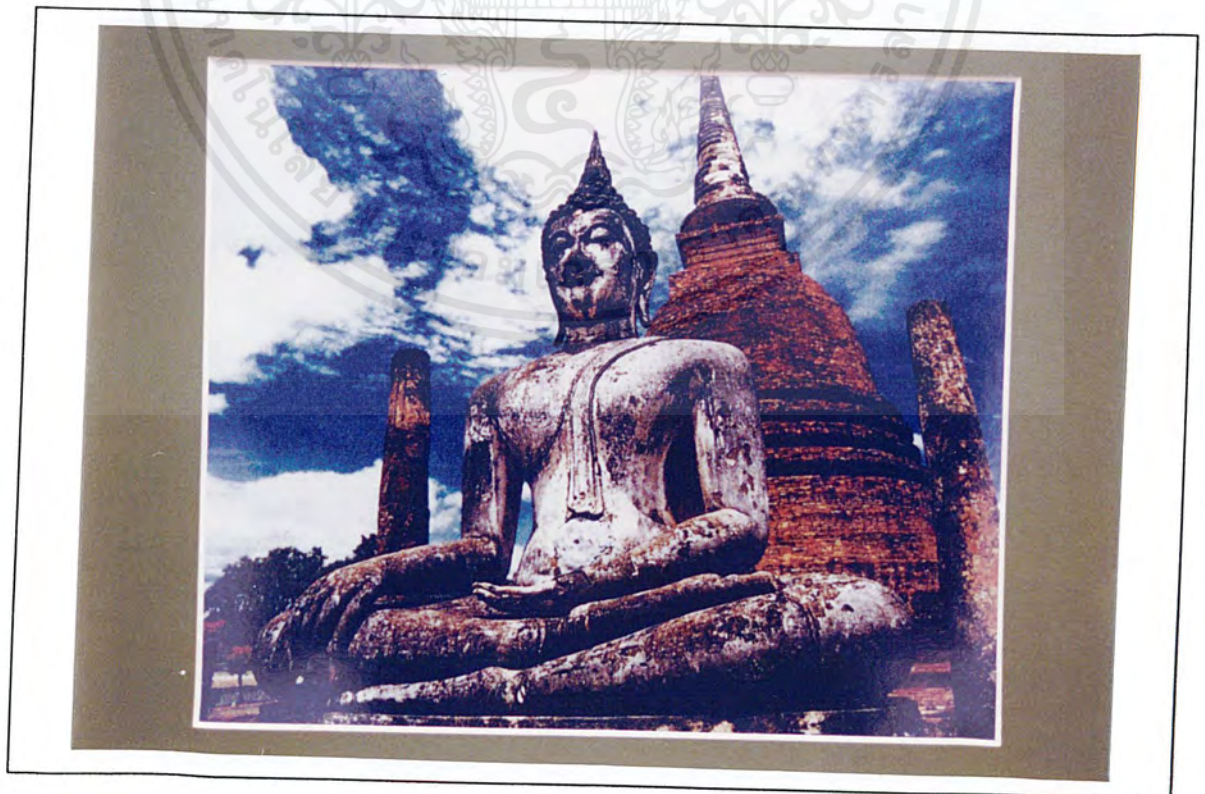
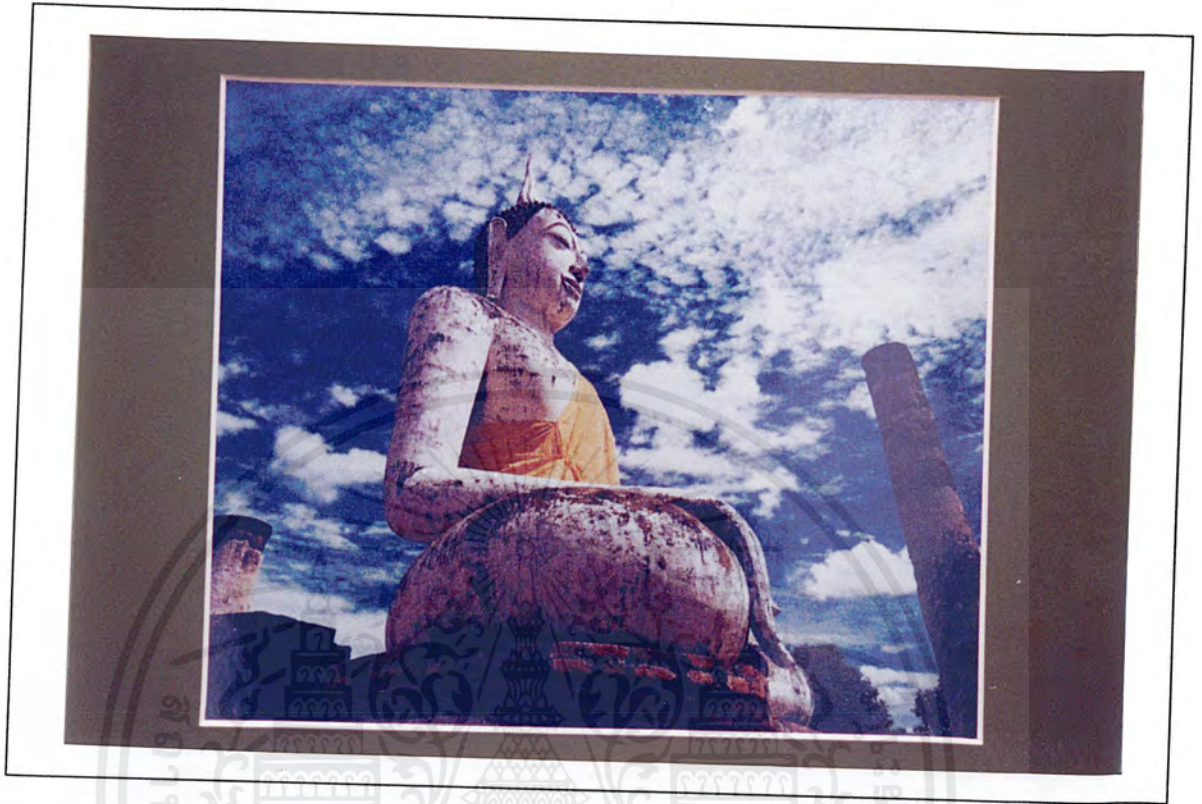
สรุปผลจากการปฏิบัติงาน

1. การใช้เทคนิคเรื่องเกรน (เม็คซี่) เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างภาพถ่ายที่น่าสนใจ เพราะจุดเด่นของภาพอยู่ที่ความเป็นเม็คซี่ขนาดใหญ่หลากหลายล้านสีมารวมกัน
2. ลักษณะของฟิล์มแต่ละชนิด มีความแตกต่างกัน การเลือกใช้ฟิล์มควรคำนึงถึงลักษณะการใช้งานหรือจุดประสงค์หลักเป็นสำคัญ
3. ความหลากหลายของแสงชนิดต่าง ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเองจากธรรมชาติ หรือแสงที่เกิดจากการประดิษฐ์ แต่สามารถควบคุมได้
4. วัตถุประสงค์แห่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มุมมองที่แปลกออกไปทำให้ภาพถ่ายมีความน่าสนใจมากขึ้น

สรุปปัญหาในการปฏิบัติงาน

1. แบบร่างอาจเปลี่ยนไปจากภาพถ่ายจริง ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งที่ถ่ายนั้นเป็นรูปธรรมที่ไม่สามารถเคลื่อนที่หรือจัดวางใหม่ได้ การหามุมมองจึงไม่มีจุดคงที่จนกว่าจะได้ผลงานที่พอใจ
2. สภาพอากาศไม่สามารถคาดเดาได้ว่าแต่ละวันเวลาจะเป็นไร
3. โบราณสถานบางแห่งมีผู้ชมเดินผ่านไปมามากมาย ทำให้การทำงานช้าลงต้องรอจังหวะหรือโอกาส ให้ปลอดจากคนแล้วจึงจะทำงานสะดวก
4. แล็บที่ตีบางครั้งก็ทำงานผิดพลาดได้ เนื่องจากแล็บนั้นมีงานเป็นจำนวนมาก

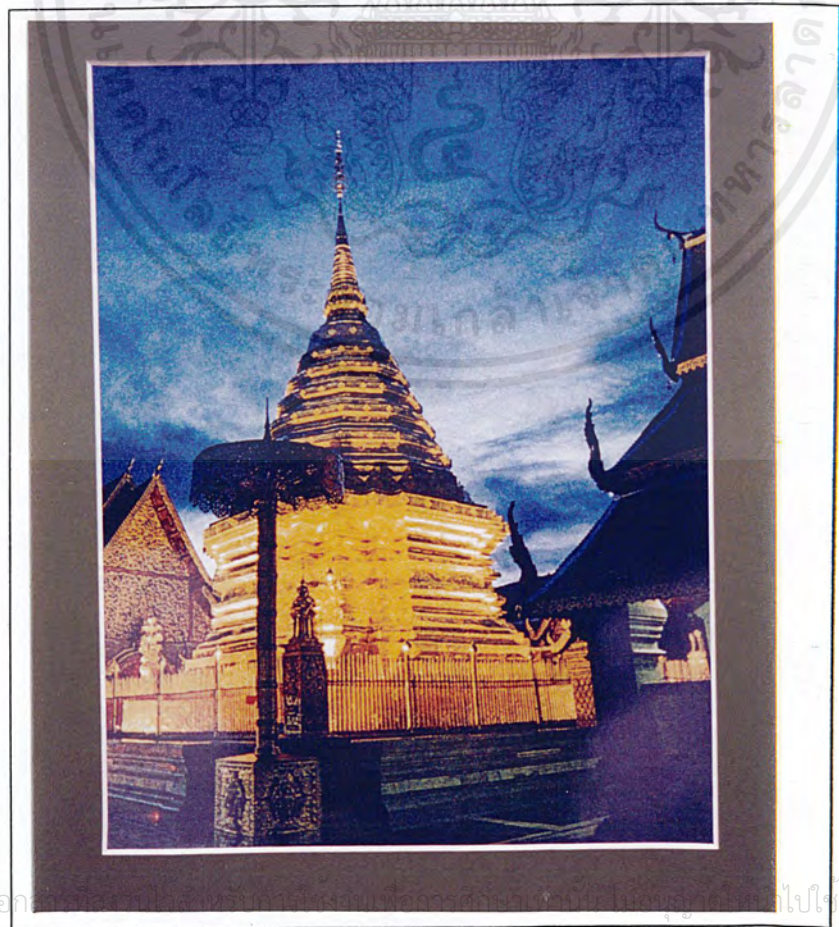
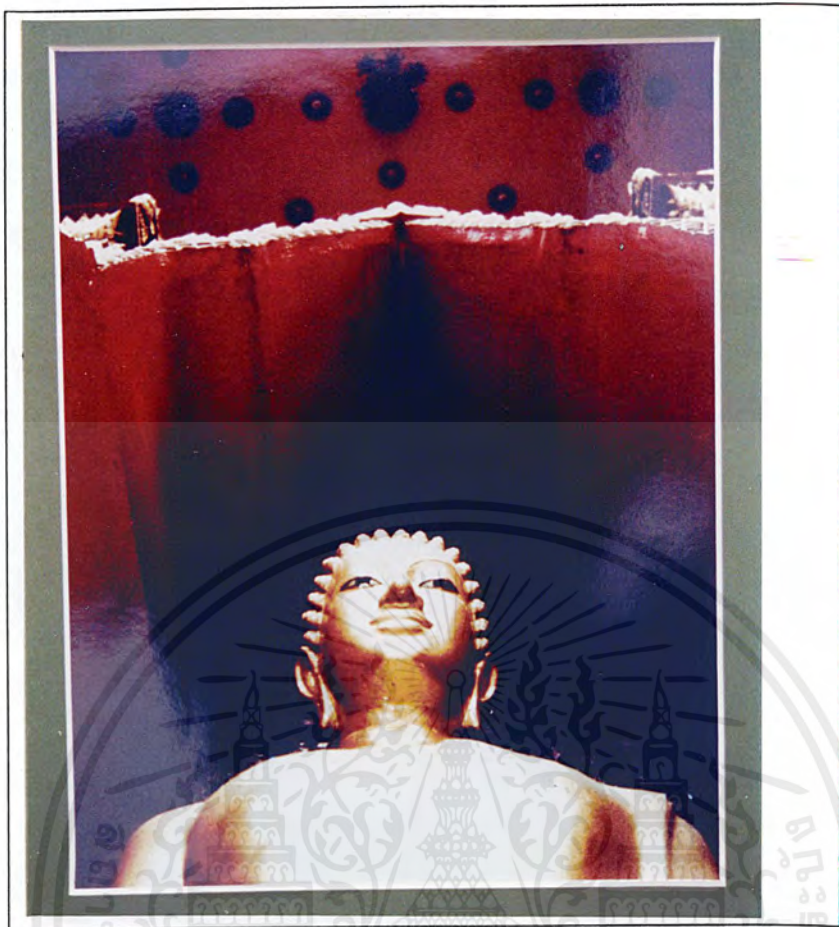
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและห้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและ 28 อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 29 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช. ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการประชุมวิชาการประจำปี ๒๕๖๓
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. การเตรียมพร้อมเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะทำให้เป็นข้อได้เปรียบในการทำงาน
2. กำหนดแนวทางให้ชัดเจนก่อน
3. สร้างจุดเด่นของภาพให้สามารถสร้างความน่าสนใจหรือสื่อความหมายที่ดี
4. เป็นการดีถ้าจะรู้จักกับช่างอัดภาพ เพราะจะทำให้ได้งานที่เราต้องการ

บรรณานุกรม

- ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2531
- วิรุณ ตั้งเจริญ. ศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเอสพรีนติ้ง, 2534
- วิรัตน์ พิชญ์ไพบูรณ์. ความเข้าใจในศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520
- อารี สุทธิพันธุ์. ทักษะศิลป์และความงาม. กรุงเทพมหานคร : แสงศิลป์การพิมพ์, 2532
- อำนาจ เย็นสบาย. สีเส้นและความงาม. กรุงเทพมหานคร : แสงศิลป์การพิมพ์, 2531
- พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เพื่อนพิมพ์ จำกัด, 2530

ประวัติผู้เขียน

ณัฐ จันทสิงห์ เกิดวันที่ 15 ตุลาคม 2518 ที่อำเภอหล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ จบการศึกษาจากมัธยมปลายที่ ร.ร. หล่มสักวิทยาคม ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเวลา 1 ปี จากนั้นสอบใหม่เข้าศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

